

[Indenrigsministeren]

Der skal ikke være nogen tvivl om, at jeg har sympati for den tankegang og de intentioner, som ligger til grund for forslaget om at undgå private betalingshospitaller. Men jeg ville nu nok have udformet bemærkningerne om det nuværende sygehusvæsens standard knap så bombastisk. Jeg ser ikke grund til at male med de farver, når jeg tænker på det sygehusvæsen, vi har her i Danmark. Jeg ser i øvrigt ikke nogen grund til at nære frygt for, at vi får sådanne betalingshospitaller i Danmark. Vi har nemlig et fortræffeligt sygehusvæsen her i landet, og der vil hverken være behov eller grundlag for en sådan gevækst på det nuværende system, som betalingshospitaller vil være.

Hertil kommer, at det gennem en lang årække har været et hævdvundet princip, at alle former for sygehusbehandling principielt er vederlagsfri, både på kommunale, på statslige og på private sygehuse. Det er et system, regeringen ønsker at bevare, og hvis det bliver truet, vil jeg tage de lovgivningsinitiativer, som vil være nødvendige.

Jeg vil i øvrigt gerne i anledning af de bemærkninger, fru Birthe Nielsen gav udtryk for, oplyse, at der til næste år vil blive fremsat et lovforslag, hvorefter udlandsdanskere i et nærmere bestemt omfang og på nærmere fastsatte vilkår vil få ret til sygdomsbehandling i den tidligere bopælsamtskommune efter forslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal blot tilkendegive det konservative folkepartis stilling til det stillede ændringsforslag. Det vil vi stemme imod. Forholdet er det, et vi ej heller har noget ønske om, at de to sygehuse skal overgå til at blive private sygehuse på den måde, at der skulle gives betaling umiddelbart for at være der. Men på den anden side vil vi gerne sige, at hvis vi gik ind for en tankegang som den, der ligger bag ved ændringsforslaget, ville det meget nemt føre til, at man senere hen ville sige, at så må klinikker, lægehuse, og hvad dertil hører, heller ikke være her i landet, og det ville i hvert fald være helt imod, hvad vi finder ret og rimeligt.

Tyroll (VS):

Jeg synes da, det var meget rart at få konstateret, at ministeren mente, at i det øjeblik

man anså, at der var fare for en udvikling som den skitserede, så ville han gribe ind. Men så vil jeg godt høre, om ministeren kunne tænke sig at redegøre lidt nærmere for, hvornår ministeren mener at truslerne eksisterer, om ikke de bestræbelser, der bliver gjort her, er udtryk for, at den trussel eksisterer, om ikke det var klogt at skæve lidt til England og se, hvor hurtigt udviklingen kom til at løbe derovre vedrørende disse ting. Det synes jeg det ville være rart at få nogle svar på.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 21 stemte for, 56 imod; 64 stemte hverken for eller imod.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Egon Jensen (S):

Jeg må indrømme, at det falder mig svært at forstå, at man først vedtager en planlægningslov, som fastslår, at amter og kommuner har dette ansvar, og når det så ikke passer ind i forskellige politiske partiers kram, griber man ved en folketingsbeslutning ind på et enkelt område uden så meget som at tilbyde, at staten overtager det økonomiske ansvar på dette område. Men det er måske noget af det, venstre kalder »det nære og det grønne samfund«. Hvor skal vi ende, og hvor skal vi begynde, hvis dette skal være reglen? Jeg finder det direkte uanstændigt med en sådan handle måde, men det må jo tjene andre formål end det rent saglige.

Det anfægter åbenbart ikke partierne, at indenrigsministeren i et notat har erklæret, at uanset vedtagelsen af folketingsbeslutningen har han ingen beføjelse til at tilsidesætte en sygehusplan, som opfylder de krav, loven nu engang stiller til en sådan. Det vil med andre ord sige, at folketinget står over for at skulle vedtage en planlægningslov, som kun vedrører to af landets mange hospitaler. Så må amter, kommuner og hovedstadsråd til at begynde forfra på en planlægning, som san-